

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.173 van 30 mei 2002
in de zaak A. 97.378/VII-23.094.**

In zake : Fabian ROMEYNS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. EECKHOUT,
kantoor houdende te ZWALM,
Zwalmlaan 8/1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 82-84.

tussenkomenende partij :

de gemeente LIERDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Fabian ROMEYNS op 13 november 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 6 september 2000 houdende uitspraak over het beroep van verzoeker aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 maart 2000 houdende het verlenen van de vergunning aan het gemeentebestuur van Lierde, om een inrichting gelegen te 9570 Lierde (Sint-Maria-Lierde), Nieuwstraat, zonder nummer, te exploiteren;

Gelet op het arrest nr. 94.889 van 24 april 2001 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de verzoekschriften tot voortzetting, ingediend door de verwerende en de tussenkomenende partij;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de procedure en tot tussenkomst van 23 mei 2001;

Gelet op de beschikking van 25 juni 2001 die de tussenkomst van de gemeente Lierde toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. EECKHOUT, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat E. SAMYN die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De betwisting gaat over een nieuw op te richten containerpark aan de Nieuwstraat in Lierde.

Volgens het gewestplan ligt de inplantingsplaats gedeeltelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en gedeeltelijk in woongebied met landelijk karakter.

Een bij ministerieel besluit van 3 december 1997 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Gemeentehuis" heeft de inplantingsplaats bestemd tot zone voor openbaar nut, technische diensten en containerpark.

Verzoeker woont naast de inplantingsplaats. De inrichting zou achter zijn tuin komen, over de volle breedte, op ongeveer twintig meter van zijn woning.

1.2. Op 9 september 1999 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in.

Behalve om een containerpark, gaat het ook om een loods voor het stallen van voertuigen en machines, een herstellwerkplaats voor voertuigen, de opslag van strooizout en andere stoffen, enzovoort.

Tijdens het openbaar onderzoek wordt een bezwaarschrift ingediend.

Na gunstige adviezen van het college van burgemeester en schepenen, de afdeling milieuvergunningen, de OVAM en de provinciale milieuvergunningscommissie en een aanvankelijk gunstig maar later naar ongunstig gewijzigd advies van de afdeling voor ruimtelijke ordening, verleent de bestendige deputatie op 2 maart 2000 vergunning voor een termijn van twintig jaar, voor :

"2.2.1.b (2)

Opslag en sortering van selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen, met inbegrip van klein gevaarlijk afval (KGA).

2.2.2.f.1 (2)

Opslag van en het verhakselen van max. 100 ton groenafval en snoeihout.

3.1.1 (3)

Het lozen van bedrijfsafvalwater met een debiet van 2 m³/uur.

3.3 (3)

Het lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering.

15.1.1 (3)

Overdekte ruimte waarin gestald worden : 3 tractoren, 1 lichte vrachtwagen, 2 grote en 1 kleine aanhangwagen, 2 zoutstrooiers, 2 klepelmaaiers, 1 borstelmaschine, 1 pletwals, 1 hakselaar, 2 grasmaaiers, 1 betonmolen, 1 transportband.

15.2 (3)

Een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen met één schouwput.

17.3.3.2 (2)

De opslag van maximum 10 liter antivries, 2.000 kg cement, 100 liter (Agrichim Glyfosaat) en 250 kg (casoron) bestrijdingsmiddelen (maximum 2.400 kg).

17.3.4.1 (3)

De opslag van maximum 200 liter zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen : 50 liter benzine, 10 liter gewone verf, 120 liter wegenisverf, 5 liter vernis, 10 liter thinner en 5 liter compaktuna.

17.3.6.1.b (3)

Opslag in twee bovengrondse, enkelwandige metalen tanks van respectievelijk 5.000 liter diesel en 3.000 liter diesel.

De totale opslag bedraagt 8.000 liter.

17.3.7.1 (3)

Opslag van maximum 400 liter oliën (waaronder : motorolie, remolie, hydraulische olie en tweetaktolie).

19.3.1 (3)

Houtbewerkingsmachines met een totaal geïnstalleerd vermogen van 5 kW.

50 (2)

Opslag voor maximum 50.000 kg strooizout in plasticzakken".

Er worden een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd die evenwel geen betrekking hebben op het beperken van geluidshinder.

Op te merken valt ook nog dat het verhakselen van groenafval en snoeihout blijkbaar niet formeel, het is te zeggen op de daartoe geëigende plaats op het aanvraagformulier, werd aangevraagd, maar door de bestendige deputatie toch werd vergund, omdat die activiteit volgens haar duidelijk in het aanvraagdossier werd vermeld.

Intussen, op 27 oktober 1999, wordt een bouwvergunning verleend.

Deze blijkt niet te zijn bestreden.

1.3. Verzoeker en zijn echtgenote tekenen tegen de beslissing van 2 maart 2000 administratief beroep aan.

- De OVAM en de afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseren gunstig.

- Het hoofdbestuur milieuvergunningen adviseert daarentegen de vergunning te weigeren voor het containerpark, met inbegrip van de opslag van KGA, dit om reden van geluidshinder door aanschuivende voertuigen, alsook van de verkeersonveilige toegang. Het opslaan en verhakselen van groenafval en snoeihout moeten volgens het bestuur worden geweigerd omdat deze niet behoorlijk werden aangevraagd.

- De gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseert de vergunning te weigeren voor het opslaan en verhakselen van groenafval en snoeihout wegens niet behoorlijk aangevraagd, en voor het opslaan van GFT en grasafval

wegens mogelijke geurhinder voor de omwonenden. Ze stelt voor het blijkbaar reeds in het bijzonder plan van aanleg voorziene groenscherm op te leggen als bijzondere vergunningsvoorwaarde.

1.4. Op 6 september 2000 wordt het bestreden besluit genomen : de gevraagde vergunning wordt verleend, met dien verstande dat van het GFT-afval enkel de opslag van tuinafval wordt vergund, omdat alleen daarvan sprake was in de aanvraag.

Er worden nog bijkomende milieuvoorwaarden opgelegd, zoals het laten uitvoeren van een akoestisch onderzoek door de exploitant binnen de zes maanden na het operationeel worden van het containerpark en het beperken van het hakselen van het snoeihout op weekdays tussen 9 en 17 uur;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel onder meer de schending aanvoert van "de verplichting tot afdoende motivering d.m.v. een motivering die inhoudelijk, naar de feiten toe, aanvaardbaar is"; dat verzoekers desbetreffende uiteenzetting er op neerkomt dat de motivering op het vlak van de geluidshinder gebrekkig is, dat, immers, "de wereld op zijn kop (wordt) gezet, nu eerst de milieuvergunning wordt verleend zonder onderzoek naar de geluidshinder die de exploitatie van het containerpark zal teweegbrengen", en als bijzondere maatregel een akoestisch onderzoek aan de exploitant zelf wordt opgelegd met de verplichting tot het nemen van de nodige saneringsmaatregelen bij overschrijding van de geldende normen; dat hij daaruit afleidt dat reeds op voorhand, vóór de aanvang van de exploitatie, men inziet dat er zal moeten worden gesaneerd; dat verzoeker wijst op de diverse vormen van geluidshinder die niet alleen door de vergunde hakselaar zal worden veroorzaakt, maar ook door het gewone gebruik van het containerpark, onder meer door het gooien van flessen, steenslag en dergelijke meer in een container, alsook door af- en aanrijdende wagens; dat hij doet gelden dat het beperken van de geluidshinder veroorzaakt door de hakselaar tot de weekdays, tussen 9 en 17 uur geen afdoende maatregel ter voorkoming van geluidshinder vormt, nu hij ook recht heeft op ongestoord wonen tijdens de normale werkuren op weekdays en er nog andere diverse geluidshinderbronnen zijn, inherent aan de exploitatie van een containerpark; dat hij er op wijst dat een groenscherm van amper zeven meter breed, beginnend op amper twintig meter van zijn woning, kennelijk

ontoreikend is en onvoldoende garanties biedt om de hinder voor de omgeving te beperken;

2.2 Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt :

"In het advies van de afdeling milieuvergunningen dd. 9 juni 2000 wees (deze instantie) de minister reeds op te verwachten geluids- en verkeershinder en -onveiligheid enerzijds als gevolg van de geringe ruimtelijke scheiding tussen het containerpark en de in de onmiddellijke omgeving opgetrokken woningen, anderzijds wegens de gebrekkige uitrusting en aanleg van de toegangsweg. Ook in het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie dd. 19 juni 2000 komt deze bekommernis tot uiting en worden aan de minister maatregelen voorgesteld om de hinder te beperken.

Om zoveel mogelijk de door de exploitatie van de inrichting te verwachten hinder te neutraliseren werden in de vergunning extra voorwaarden ingebouwd, met name een 7 meter brede groenzone tussen het containerpark en de nabije woningen, het verbod van opslag van GFT-afval, behoudens de T-fractie, opslag in afsluitbare containers van de fracties met hoge potentiële geuremissie en regelmatige afvoer ervan, verbod tot hakselen van snoeihout buiten de werkdagen en voor 9 uur en na 17 uur, de verplichting lastens de gemeente Lierde om een akoestisch onderzoek te laten uitvoeren om het specifieke geluid veroorzaakt door het containerpark (inbegrepen de verhakselaar) te kennen";

2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden dat de bestreden vergunning de strikte naleving heeft opgelegd van de algemene milieuvoorwaarden omtrent geluid, bodem en lucht en de sectorale milieuvoorwaarden in verband met verwerking van afvalstoffen, opslag en sortering van KGA van huishoudelijke oorsprong, aansluitend bij containerparken, dat deze algemene en sectorale milieuvoorwaarden werden opgelegd, rekening houdend met de onmiddellijke omgeving en de concrete omstandigheden, dat niet wordt aangetoond waarom de naleving van die normen niet vermogen de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken, "dat het opgelegde volledig akoestisch onderzoek door een erkend deskundige in een periode met maximale geluidsbelasting, dus onder andere met de hakselaar in werking en met de voorwaarde dat bij overschrijding van de geldende normen de nodige saneringsmaatregelen dienen getroffen te worden, waarna een nieuwe meting de conformiteit met de normering dient te bevestigen, in redelijkheid kan aanzien worden als een maatregel die met de nodige zorgvuldigheid werd genomen, met de vereiste motivering en precies ter bescherming van het leefmilieu, zodat de ingeroepen bepalingen niet werden geschonden"; dat, voorts, onder het verweer bij het eerste middel, maar blijkens een schrijven van de raadsman van de tussenkomende partij van 28 november 2001,

bedoeld als verweer bij het derde middel, de tussenkommende partij nog in essentie doet gelden wat volgt :

- De gewestelijke milieuvergunningscommissie heeft met eenparigheid van stemmen gunstig geadviseerd onder de overweging “dat deze aangevraagde rubrieken en de rest van de milieuvergunningsaanvraag milieu-technisch geen problemen zullen opleveren”.

Aldus heeft het lid van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL, die aanvankelijk een ongunstig advies had uitgebracht voor de exploitatie van het containerpark, wegens onder meer geluidshinder door de exploitatie van dat containerpark veroorzaakt aan de bewoners van de op ca. twintig meter gelegen woning, zijn ongunstig advies ingetrokken.

De gewestelijke milieuvergunningscommissie heeft wel degelijk en noodzakelijk een evaluatie gemaakt van de geluidshinder voor de op twintig meter van het containerpark gelegen woningen en heeft geoordeeld dat de effecten op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

- De minister mag bij zijn beslissing uitgaan van de unanieme evaluatie van de gewestelijke milieuvergunningscommissie gesteund op kennis en ervaring van de bevoegde leden en het opleggen van een akoestisch onderzoek als supplementaire milieuvergunningsvoorwaarde kan niet worden geïnterpreteerd als een tekort aan voorafgaandelijk onderzoek naar de te verwachten geluidshinder. De opgelegde Vlarengeluidsnormen zijn geobjectiveerde resultaten van wetenschappelijke metingen en akoestische studies die door de overheid worden gehanteerd bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag. De beoordeling van de mogelijke toekomstige geluidshinder veroorzaakt door de exploitatie van het containerpark is gesteund, enerzijds op de gegevens van het dossier, en anderzijds op de algemene kennis op dit gebied van de leden van de milieuvergunningscommissie en van de minister. Een echt wetenschappelijk-objectief onderzoek van de geluidshinder veronderstelt geluidsmetingen die “in situ” moeten gebeuren. Noch de zorgvuldigheidsplicht, noch de motiveringsplicht nopen de vergunningverlenende overheid, die zich binnen de wettelijke termijn dient uit te spreken, over te gaan tot onderzoeksdaad;

2.4. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nogmaals argumenteert dat het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd; dat hij nog verwijst naar het auditorsverslag over de vordering tot schorsing en naar het schorsingsarrest; dat, vervolgens, hij veel uitvoeriger dan in zijn verzoekschrift ingaat op de verschillende vormen van hinder die de exploitatie van het containerpark zal teweegbrengen;

2.5.1. Overwegende dat wordt vastgesteld dat verzoeker in zijn beroepschrift duidelijk had gewezen op de geluidshinder veroorzaakt door de exploitatie van het containerpark; dat, wat de geluidshinder betreft, in het bestreden besluit het volgende is terug te vinden :

“(…)

Overwegende dat, gelet op de onmiddellijke nabijheid van drie woningen en een stiltebehoevende instelling (school), het aangewezen is een volledig akoestisch onderzoek op te leggen teneinde het specifieke geluid van de inrichting (incl. de hakselaar) te kennen en desgevallend maatregelen te kunnen nemen; dat het tevens opportuun is het verhakselen slechts toe te staan op weekdagen tijdens de normale werkuren”;

en artikel 3, c, "bijzondere milieuvoorwaarden" worden aangevuld met :

“(…)

23. het hakselen van snoeihout mag slechts uitgevoerd worden op weekdagen van 9 u tot 17 u.

24. binnen de zes maanden na het operationeel worden van het containerpark laat de exploitant op zijn kosten een volledig akoestisch onderzoek uitvoeren door een terzake erkend deskundige. Voor de metingen wordt een periode gekozen met maximale geluidsbelasting (dus o.a. met de hakselaar in werking). Bij overschrijding van de geldende normen dienen de nodige saneringsmaatregelen getroffen te worden, waarna een nieuwe meting de conformiteit met de normering dient te bevestigen. Het verslag van het onderzoek wordt onmiddellijk overgemaakt aan de Afdelingen milieuvergunningen en -inspectie te Gent”;

2.5.2. Overwegende dat wordt vastgesteld dat uit de weergegeven motivering nergens in concreto blijkt dat de geluidshinder binnen aanvaardbare perken zou kunnen blijven, alhoewel dat op basis van de ervaring met de talrijke bestaande containerparken in het Vlaamse Gewest moet mogelijk zijn; dat, wat de tussenkomende partij ook mag beweren, uit het bestreden besluit geenszins blijkt dat een onderzoek werd gevoerd naar de te verwachten geluidshinder en dat, integendeel, uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat dit wordt uitgesteld tot wanneer het containerpark in bedrijf is gesteld; dat immers als bijzondere maatregel wordt opgelegd het uitvoeren van een akoestisch onderzoek binnen de zes maanden

na het operationeel worden van het containerpark “teneinde het specifieke geluid van de inrichting (incl. de hakselaar) te kennen (...)”; dat in acht genomen het gegeven dat, zoals reeds gezegd, de exploitatie van containerparken geen novum vormt binnen het Vlaamse Gewest, het nochtans voor de vergunningverlenende overheid mogelijk moest zijn om, vooraleer een milieuvergunning voor twintig jaar te verlenen, een ernstige inschatting te maken van de te verwachten geluidshinder, temeer daar verzoeker in zijn beroepschrift heeft gewezen op geluidshinder voor zijn op amper twintig meter van het geplande containerpark gelegen woning; dat het niet opgaat om, eenmaal de investeringen voor het containerpark zijn uitgevoerd, door de exploitant te laten nagaan of de exploitatie van het containerpark geen te grote geluidshinder veroorzaakt en welke maatregelen die hinder tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperken; dat dit des te meer klemmt nu vooralsnog niet kan worden uitgesloten, zoals verzoeker stelt, dat het gewone gebruik van het containerpark dat in open lucht wordt geëxploiteerd reeds voor te grote geluidshinder voor de nabijgelegen woningen kan zorgen en dat geen saneringsmaatregelen bij machte zullen zijn de hinder binnen aanvaardbare perken te houden; dat het al te zeer de vraag is of alsdan tot de drastische maatregel van sluiting van het containerpark zal worden overgegaan; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 6 september 2000 houdende uitspraak over het beroep van Fabian ROMEYNS aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 maart 2000 houdende het verlenen van de vergunning aan het gemeentebestuur van Lierde, om een inrichting gelegen te 9570 Lierde (Sint-Maria-Lierde), Nieuwstraat, zonder nummer, te exploiteren.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig mei tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.